

André F. Troost

Mijn armen
om je heen

VERZEN VOOR LICHT EN
DONKERE DAGEN

KOKBOEKENCENTRUM UITGEVERS
UTRECHT

De meeste gedichten in deze bundel zijn zingbaar op door de auteur aangegeven bekende melodieën; zie hiervoor de inhoudsopgave op blz. 54.

Ontwerp omslag: Garage BNO
Vormgeving binnenwerk: Anton Sinke
ISBN 978 90 435 3663 9
NUR 709

www.kokboekencentrum.nl

© 2021 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij KokBoekencentrum vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

*Al zou je nooit meer kunnen groeten
die je het liefste weer zou zien –*

*Ik sla mijn armen om je heen,
Ik laat je nooit, geen dag alleen.*

Al gaat het kwaad in volle vaart

Al gaat het kwaad in volle vaart,
een dief met snode plannen,
straks komt de Dag dat hij vergaat
en nooit meer dreigend voor je staat –
voor altijd uitgebannen!

7

Al sluipt hij stil als virus rond,
de hele wereld over,
al spaart hij longen, hart noch mond,
al steelt hij mensen, kerngezond –
God arresteert die rover!

Al wordt het leven nog een hel,
de adem ons ontnomen,
de Levende van Israël
geeft wie weet morgen al bevel:
Mijn Geest, vervul hun dromen!

Al weet geen sterveling wanneer
en hoe dat zal gebeuren,
ons harde lot neemt eens een keer:
geen stad op slot, geen maskers meer –
wijd open alle deuren!

Al geef ik toe dat ik soms beef:
zo talrijk de gevaren –
als ik aan God mij overgeef
klinkt nu al: ‘Kind, zowaar ik leef,
jouw ziel zal Ik bewaren!’

Al zou geen mens je meer omarmen

Al zou geen mens je meer omarmen,
al sta je eenzaam bij een graf,
laat Mij jouw koude hart verwarmen,
Ik ben jouw steun, jouw stok, jouw staf!
Ik laat je niet ten onder gaan,
Ik ben niet weg, maar opgestaan!

Al zou je nooit meer kunnen groeten
die je het liefste weer zou zien,
Ik wil met liefde jou ontmoeten
en bij je blijven bovendien:
Ik sla mijn armen om je heen,
Ik laat je nooit, geen dag alleen.

Al zou geen mens je meer omhelzen,
niemand je kussen voor de nacht,
wat blijft is liefde: Ik omhels je,
trouw houd Ik over jou de wacht!
Ik deel je vreugde en je pijn –
Ik zal jouw Allerliefste zijn.

Alleenszaamheid

Alleen te kunnen zijn is een talent
dat niet aan ieder is gegeven.
Wie in de stad Alleen geen straten kent,
wordt al heel snel af- en uitgeschreven.

9

Of (eerlijk zijn!) schrijf jij jezelf maar af?
Je wilt per se niet meer ontmoeten
wie niet alleen is. Je wordt zelfs zo laf
dat je geen mensen meer wilt groeten –

je sluit je op. Ben jij alleen alleen?
Dat denk je maar! Zelfs voor wie samen-
woont, geldt af en toe: één plus één is één.
De stad Alleen heeft heel veel namen...

Alleenszaamheid – een woord dat niemand kent.

Ik wel. Ik heb het uitgevonden.
Het zegt dat je, alleen, toch samen bent.
Met wie? Zijn vriendschap heelt je wonden.

Hoe eenzaam ben je als je single bent?
Je hoeft geen zelfmoord te beramen
wanneer je niet (meer) met een ander bent.
Ook Jezus was alleen. En samen.

Alles is maar even

10

Alles is maar even,
heel dit lange leven
maar een ademtocht.

Alles is maar even,
al waar wij naar streven,
al waar ik naar zocht.

Alles is maar even,
veel wat is geschreven
blijvend uitverkocht.

Alles is maar even,
heden hoogverheven,
morgen wangedrocht.

Alles is maar even –
schuw met vrees en beven
waarop hoogmoed pocht!

Alles is maar even,
eens wordt je gegeven
waar je fel om vocht.

Alles is maar even –
God, laat mij dan leven
in uw ademtocht.

Als heel de aarde donker is

Als heel de aarde donker is
en alles zonder wonder is,
de wolken zwart, de hemel dicht –
kom dan, o God, en maak het licht!

11

Als heel de aarde donker is,
dit leven niets dan oorlog is,
de duisternis voor niemand zwicht –
kom dan, o God, en maak het licht!

Als heel de aarde donker is,
de wereld vol gewonden is:
zo doof, zo stom, zo zonder zicht –
kom dan, o God, en maak het licht!

Als heel de aarde donker is,
dan breekt, hoe donker het ook is,
door wolken heen, die vrede sticht:
uw zon, uw Zoon, uw eeuwig Licht!

Als ons licht is uitgedoofd

12

Als ons licht is uitgedoofd,
onze toekomst leeggeroofd,
dood wat veelbelovend was:
stof tot stof en as tot as,
kom dan, hemel, hoog en ver,
Kind, wees onze morgenster!

Als de nacht de dag vermoordt,
geen muziek meer wordt gehoord,
als geen lied nog klinken wil,
alles donker, alles stil,
kom dan, hemel, hoog en ver,
Kind, wees onze morgenster!

Als het duister ons omringt,
geen geloof meer in ons zingt,
hoop door wanhoop wordt bedreigd,
afgestompt de liefde zwijgt,
kom dan, hemel, hoog en ver,
Kind, wees onze morgenster!

God, wanneer het ochtend wordt
en het eeuwig morgen wordt,
dan speelt voor uw aangezicht
wat ontwaakte in uw licht.
Kom dan, hemel, hoog en ver,
Kind, wees onze morgenster!

Brood uit de hemel

Brood uit de hemel, hand vol manna,
open uw hart: het Woord van God!
Dank je Bevrijder, zing hosanna,
goed is het spoor van zijn gebod:
liefde voor Hem en voor de ander
op weg door water en woestijn;
vluchtende slaaf, jij buitenlander,
hier mag jij kind aan tafel zijn!

13

Brood uit de hemel, hand vol manna,
teerkost voor mensen onderweg –
sluimert het dagelijks hosanna,
weet zelfs wie voorgaat heg noch steg,
Hij die het Brood is zal je voeden,
Hij reikt zichzelf als maaltijd aan,
door nood en dood zal Hij je hoeden,
Hij draagt wie verder niet kan gaan.

Brood uit de hemel, hand vol manna,
lichaam dat nu gebroken wordt –
zing tegen klippen op hosanna,
hoog, hoofd en hart, jij die zo mort!
Hoelang de reis ook moge duren,
Hij laat niet los zijn eeuwig plan:
eens vallen zelfs de hoogste muren,
eens kom je thuis – in Kanaän!